

Opravična št.:

Up-1143/05

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2006:Up.1143.05

Akt:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 1323/2004 z dne 12. 10. 2005

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 1323/2004 z dne 12. 10. 2005 se ne sprejme.

Evidenčni stavek:

Iz pravice do enakega varstva pravic (22. člen Ustave) ne izhaja obveznost sodišča, da v konkretnem upravnem sporu odloči tako, kot je odločil upravni organ v drugi podobni zadevi. Že Upravno sodišče je pojasnilo, da sodišče v upravnem sporu presoja zakonitost izpodbijane upravne odločbe. Če presodi, da je ta zakonita, s sklicevanjem na enakost ni mogoče zahtevati, da bi organi svojo prakso poenotili tako, da bi v vseh primerih odločali napačno.

Upravno sodišče je pojasnilo, zakaj je pri presoji, ali so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 9. člena ZDen, odločilno državljanstvo v času vračanja podržavljenega premoženja. Poleg tega je pojasnilo, da je bila ta zakonska ureditev že predmet ustavnosodne presoje. Dejstvo, da pritožnica pravo razume drugače od sodišč, pa ne zadošča z utemeljitev ustavne pritožbe.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

5.3.13.18 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Enakost orožij (22, 14).

Pravna podlaga:

Člen 22, Ustava [URS]

Člen 55.2.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [Up-1143-05.pdf](#)

Polno besedilo:

Up-1143/05-4

20. 10. 2006

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A., Ž. Ž., ki jo zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji senata dne 3. oktobra 2006 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 1323/2004 z dne 12. 10. 2005 se ne sprejme.

Obrazložitev

A.

1. Z izpodbijano sodbo je Vrhovno sodišče zavrnilo pritožbo zoper sodbo Upravnega sodišča, s katero je to sodišče zavrnilo tožbo zoper odločitev upravnih organov o zavrnitvi zahteve za denacionalizacijo premoženja, podržavljenega C. C. (iz odločbe upravnega organa prve stopnje je razvidno, da je bil pritožničin mož). Odločitev o zavrnitvi zahteve za denacionalizacijo temelji na ugotovitvi, da ni izpolnjen pogoj vzajemnosti iz tretjega odstavka 9. člena Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91-I in nasl. - v nadaljevanju ZDen), ki je bil uveljavljen s 1. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 65/98 - v nadaljevanju ZDen-B). V postopku je bilo namreč ugotovljeno, da prejšnji lastnik ob svoji smrti dne 11. 5. 1989 ni bil slovenski državljan, temveč državljan takratne Republike Hrvaške, in da bi Republika Hrvaška v času odločanja o zahtevi za denacionalizacijo slovenskim državljanom upravičenost do denacionalizacije priznavala le, če bi bil o tem sklenjen mednarodni sporazum, ta pa z Republiko Slovenijo ni bil sklenjen.

2. Pritožnica vlaga ustavno pritožbo zoper sodbo Vrhovnega sodišča in ji očita kršitev pravic iz 14. in 22. člena Ustave. Navaja, da je bilo premoženje C. C. podržavljeno leta 1946 v času njegovega bivanja in službovanja v Sloveniji, da je bil kot hrvaški državljan v knjigo državljanov vpisan dne 9. 12. 1947, ter da je umrl leta 1989, ko Hrvaška še ni bila država in je obstajalo jugoslovansko državljanstvo. Navaja, da je Upravna enota Maribor zahtevi za denacionalizacijo drugih nepremičnin, tj. tistih, ki ležijo v k. o. V., ugodila, Upravna enota Pesnica, ki je zaradi lege drugih zemljišč odločala v obravnavanem primeru, pa ne. Izpodbijana odločitev naj bi bila samovoljna, v nasprotju z dokazi v spisu in v nasprotju s stališčem Upravne enote, ki je odločala pred njo. Pritožnica meni, da je v neskladju z Ustavo stališče sodišč, po katerem bi se na pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave in na načelo enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave lahko sklicevala le, če bi bila drugačna odločitev upravnih organov, na katero se sklicuje, predmet sodne presoje.

B.

3. Pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave (ki je v postopkih pred državnimi organi poseben izraz načela enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave) mora biti zagotovljena tako v postopku pred sodišči kakor tudi pred drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil. Vendar pritožnica zmotno meni, da iz te pravice izhaja obveznost sodišča, da v konkretnem upravnem sporu odloči tako, kot je odločil upravni organ v drugi podobni zadevi. Že Upravno sodišče je pojasnilo, da sodišče v upravnem sporu presoja zakonitost izpodbijane upravne odločbe. Če presodi, da je ta zakonita, s sklicevanjem na enakost ni mogoče zahtevati, da bi organi svojo prakso poenotili tako, da bi v vseh primerih odločali napačno (glej sklep št. Up-22/94 z dne 7. 3. 1997, OdlUS VI, 82). Z ustavno pritožbo, katere predmet je odločitev sodišča, pa je očitek o neenakem odločanju mogoče utemeljiti le s sklicevanjem na drugačne odločitve sodišč višje ali vsaj

iste stopnje, česar pa pritožnica ne zatrjuje.

4. Za kršitev pravice iz 22. člena Ustave bi sicer lahko šlo tudi, če sodišče ne bi navedlo razlogov, na katerih temelji njegova presoja zakonitosti upravnega akta, ali če bi bila odločitev sodišča očitno napačna. V obravnavanem primeru bi bila navedena kršitev podana, če sodišče za izpodbijano odločitev ne bi imelo podatkov v spisu ali če svoje odločitve ne bi obrazložilo. Tega pa pritožnica ne more utemeljiti z zatrjevanjem, da C. C. v času podržavljenja še ni bil hrvaški državljan. Iz obrazložitev odločb upravnih organov in sodišč je razvidno, da je bila ta okoliščina pri odločanju upoštevana. Upravno sodišče je pojasnilo tudi, zakaj je pri presoji, ali so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 9. člena ZDen, odločilno državljanstvo v času vračanja podržavljenega premoženja. Poleg tega je pojasnilo, da je bila ta zakonska ureditev že predmet ustavnosodne presoje v odločbi št. U-I-326/98 (Uradni list RS, št. 76/98 in OdlUS VII, 190). Dejstvo, da pritožnica pravo razume drugače od sodišč, pa ne zadošča za utemeljitev ustavne pritožbe.

5. Ker očitno ne gre za kršitve človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, kot jih zatrjuje pritožnica, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo.

C.

6. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) in tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednica senata Milojka Modrijan ter člana dr. Janez Čebulj in Lojze Janko. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednica senata
Milojka Modrijan

Vrsta zadeve:
ustavna pritožba

Vrsta akta:
posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:
29. 11. 2005

Datum odločitve:
20. 10. 2006

Vrsta odločitve:
sklep

Vrsta rešitve:
nesprejem ustavne pritožbe

Objava:

Dokument:

US26596